

Column

Richard Mastwijk

Beter ten halve gekeerd ...

Je kent het spreekwoord vast wel: beter ten halve gekeerd, dan ten hele geweld. Zelf probeer ik ook naar dit principe te leven, maar dat vergt vaak wel wat mentale lenigheid. De beslissing om te keren geeft aan dat er een doodlopende weg is ingeslagen. En ondanks dat niemand daar wil eindigen, is het toegeven daarvan niet makkelijk. Om de pijn te verzachten kan er ook even worden stilgestaan en niet direct worden omgekeerd. Dat laatste lijkt nu aan de orde te zijn met de al vaak door mij bekritiseerde Wtza en dan in het bijzonder het onderdeel van de daarin opgenomen jaarverantwoording. Aanvankelijk leek de minister, Conny Helder, totaal doof te zijn voor alle argumenten die door de Eerstelijnscoalitie binnen deze discussie zijn ingebracht. Dit gold eveneens voor de argumenten van het zich tot een collectief verzameld aantal accountantskantoren werkzaam voor eerstelijnszorgaanbieders. Argumenten als privacy en capaciteitstekort in de uitvoering werden resoluut van de hand gewezen. De Kamervragen van een breed aantal fracties aan de minister werden op een bijna ongeïnteresseerde wijze afgedaan. Dit terwijl er achter de schermen heel wat moeite was gedaan om de problematiek duidelijk voor het voetlicht te brengen. Gelukkig heeft het de Kamerleden Joba van den Berg (CDA) en Corinne Ellemet (GroenLinks) er niet van weerhouden zich daar niet bij neer te leggen. Saillant detail hierbij is dat het laatstgenoemde Kamerlid min of meer verantwoordelijk is geweest voor het feit dat ook kleine eerstelijnszorgaanbieders onder de jaarverantwoording komen te vallen. Uiteindelijk heeft dit verzet geleid tot het besluit van de minister om alsnog de pauzeknop in te drukken. Voor de jaarverantwoording over 2022 en 2023 betekent dit dat er niet gepubliceerd hoeft te worden. Wetstechnisch is een 'pauzeknop' voor mij een onbekend fenomeen. Moet de bestaande wetgeving nu worden gewijzigd of is er sprake van een goeddoogbeleid? En als de wetgeving moet worden aangepast, kan dat dan door de demissionaire minister worden uitgevoerd en bestaat er nog een kans dat deze wetgeving controversioneel wordt verklaard? Al met al zorgt dit voor de nodige onduidelijkheid. Een en ander staat in schril contrast tot de bevindingen van het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) waarbij is vastgesteld dat ondernemers € 194 miljoen kwijt zijn aan in 2022 geïntroduceerde wet- en regelgeving. Zonder dat daarvan het nut vaststond. Ik kan alleen maar hopen dat dit voorlopige uitstel zal leiden tot afstel van deze regelgeving en dat wij gespaard blijven van de uitvoering. ■

Richard Mastwijk

Consultant en partner bij van helder